

"TALEYİMDƏN VƏ ÜRƏYİMDƏN KEÇƏNLƏR"

Azərbaycan Aşıqlar Birliyi-nin sədri, professor Məhərrəm Qasımlıyla uzun illərdi dostluq eləyirik. Yəni bu dostluq tələbəlik illərindən başlayır. Tez-tez görüşməsək də, amma tez-tez telefon əlaqəsi yaradırıq. Və imkan olanda da əyləşib bir stəkan çay içir, dərdləşirik. Bugünlərdə ona yenidən zəng elədim. Dedi ki, bəş dəqiqəyə Milli Elmlər Akademiyasına çatıram. Orda gözlə gəlirəm. Heç bəş dəqiqə keçmədi, gəlib çıxdı. Mehribanlıqla görüşdük və bir-birimizdən hal-əhval tutduq. Sonra da Məhərrəm müəllim dedi ki, gəl, gedək Akademianın çayxanasında bir çay içək...

İki qardaş stol arxasında əyləşdik və çay içməyə başladıq. Sonra Məhərrəm müəllim çantasından yeni çapdan çıxmış kitabını çıxardı. Və dedi ki, təzə kitabımı sənə verməmişəm. Kitabı açdı və bir avtoqraf da yazi: "Gənclik illərim unudulmaz dostu, söz-sənət sərrafı, əziz qardaşım Faiq Qismətoğluna ehtiramla". Kitaba imza ataraq mənə uzadıb dedi ki, vaxtin olsa oxuyarsan. Mən də metroyla evə gedirdim. Metronun "Elmlər Akademiyası"ndan "Xalqlar dostluğu" stansiyasına qədər "Taleyimdən və ürəyimdən keçənlər" kitabının əlli səhifəsinə oxudum. Kitab məni o qədər özünə çəkdi ki, həmin axşam 135 səhifəlik kitabı oxuyub başa çatdırdım. Sanki bu kitabı oxuyandan sonra nurlu və işiqli aləmə düşdüm və uzun müddət bu işığın içinde ağı yolla addımladım...

Kitab var ki, qalındır, amma kiçində oxumağa bir sətir, bir kəlmə tapmırısan. Burda böyük və ölməz şairimiz Zəlimxan Yaqubun bu sözləri yadına düşür: "Çalışma ki, kitabın qalın olsun, çalış ki, kitabı qalan olsun".

Məhərrəm Qasımlının "Orxan Paşa" imzasıyla dərc edilmiş bu kitabı "Elm və Təhsil" nəşriyyatı tərəfindən çap edilib. Kitabın redaktoru Yegane Məmmədovadı. Və kitab 135 səhifədən ibarətdi. Müəllif "Bir neçə söz" sərlövhəli ön məqaləsində yazar: "...Burada həyatı müşahidələrdən gələn xəlqi ümumiyyətlərdən, fərdi poetik duygular, ədəbi-estetik dəyərləndirmələr, sətiraltı eyhamlar və daha nələr, nələr... yer alır. Açığı, qələmə aldığım

mətnlərin janr səciyyəsini müəyyənləşdirməkdə, hansı janrın əlamətlərini daşıdığını söyləməkdə cətinlik çəkirəm. Dünya ədəbiyyatında çeşidli örnəkləri ola bilecək bu yazı manerasının ən çox bəyəndiyim təqdimatını Jül Renarın məşhur gündeliyində görmüşəm. Bu yerdə onu da rəhmətlə anıram..."

Dövlət mükafatı laureati, Əməkdar Elm Xadimi, professor Məhərrəm Qasımlı "Orxan Paşa" imzasıyla yazdığı bədii-publisistik əsərlər içərisində onun uzun illərdən beri qələmə aldığı fəlsəfi-estetik düşüncələri və gündəlik qeydləri oxucular tərəfindən maraqla qarşılanıb. Belə ki, istedadlı qələm sahibi və görkəmli folklorşunasın təqdim olunan bu kitabı onun oxucularla yeddinci görüşündür.

Kitabi vərəqlədikcə bir-birindən gözel və bir-birindən yaddaqlanın və orijinal deyimlər oxucuları özüne çəkir. Və bu deyimlər hardasa fəlsəfi məna daşıyır, dərin qatlara gedib çıxır. Maraqlı yazıların birində oxuyuruq: "...Aylar sonra iş elə gətirdi ki, kəndin o başındakı yoncalıqda hörülükləmiş Gøy atı gördüm. Yaxınlaşdım, üstümə atılıb üz-gözümüz qoxuladı, elə bildi onu aparmağa gəlmışəm. Qaşqasından öpüb üzümü alına qoyanda hər şeyi anladı. Bu dəfə yaşarmış gözlərini aşağı dikib kuskün bir sus-qunluq içərisinə girdi. Bir daha o tərəfə getmədi..."

Bələcə, kitabı vərəqlədikcə bir-birindən maraqlı və orijinal

deyimlərlə üzləşirik. O deyimlərdən birinə diqqət yetirək: "Ağaclar bahardan aldıqları ilhamın çılgın sevgisiyle çiçəkləyirlər. Qarşılardan gələn yayın bürkülü istisindən, payızın xəzan pərişanlığından elə xəbərsiz idilər ki... Lap nə vaxtsa ömrün bitib tükənəcəyinə inanmayan uşaqlar kimi..." Yaxud başqa bir misal: "İstədadsız adamlar istədadsız çizmə-qaraçaların yazdıqları qalın-qalın kağız yığını haqqında elə ilhamla danışırlar ki, matim-qutum quruyur".

Dedik axı, kitabda hər bir maraqlı deyimdən bir etir, bir çiçək, bir rəng duyulur. İnanmırınız, bir daha bu deyime fikir verin: "Yovşan ətri... Min illərdi damarımızda daşıdığımız bitib-tükənməyen, ucsuz-bucaqsız çöl qoxusu. Hansı ətrin belə delisov qoxusuyla at belində şığıyb getmək, yaxın, uzaq doğmaların nisgilini ovutmaq olar?!". Daha bir misal: "Səni sevdiyimi küləyə söylədim - neçə günləri külək yoxa çıxıb. Gözləyirəm yaz gəlsin, tumurcuqlayan ağaclarla söyləyim".

Elbəttə, indiki kitab bolluğun-da oxucuya yeni söz demək, nəsə müsbət bir enerji ötürmək elə də asan deyil. Çünkü indiki oxucunun əlinin altında həm müasir texnologiya var, həm də çoxlu sayıda kitablar. Ona görə də Orxan Paşa bunların hamısını yüz ölçüb bir bıçır, hər sözü, hər cümləsiylə oxucunun iç dünyasına yol tapır. Bu deyimə də bir az diqqət yetirsək, onda görərik ki, Orxan Paşa insanları neçə gözəl tanır: "Hər yerin adamı o yerin daşına, torpağına, ağaçına, suyunu oxşayır". Bu fikrə heç kimin sözü ola bilməz. Mən də dəfələrlə çox dostlarımıla görüşəndə görmüşəm ki, onlar o ocağın, o yurdun, o torpağın neyinəse bənzəyirlər. Bəzisi dağa bənzəyir, bəzisi qayaya, bəzisi sevdiyimiz və son mənzili-miz olan torpağı...

Düşünürük ki, bu kitabı hansı oxucu əlinə götürüb oxusa, heç zaman vaxt itkisine təs-süflənməyəcək. Əksinə, sevinəcək ki, nə yaxşı Orxan Paşanın qələmə aldığı "Taleyimdən və ürəyimdən keçənlər" kitabının işığına bələnib.

Faiq QISMƏTOĞLU